

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: J. G.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Petrem Hrabákem, advokátem, se sídlem v Mostě, K.H.Máchy 334, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.8.2009, ev. č. 146932/2009/He, j.č. 4253/DS/2009,**

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17.8.2009, ev. č. 146932/2009/He, j.č. 4253/DS/2009, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Litvínov, odboru dopravně správního (dále jen „městský úřad“), ze dne 28.7.2009, č.j. MELT 5725/2009/TUH, kterým bylo podle § 64 odst. 1 písm. a) z.č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zastaveno správní řízení ve věci žádosti žalobce o udělení řidičského oprávnění, neboť žalobce svou žádost v určené lhůtě nedoplnil o uvedení svého rodného čísla ve smyslu ustanovení § 92 odst. 3 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“).

V žalobě konstatoval, že dle jeho názoru je vyhláška č. 31/2001 Sb., o řidičských průkazech a registrech řidičů (dále jen „vyhláška o řidičských průkazech“) ve vztahu

k zákonu o silničním provozu *lex specialis* a *act posteriori*. Z tohoto důvodu je právně irrelevantní, že dle tvrzení žalovaného ustanovení § 92 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu (správně má být uveden § 92 odst. 3 písm. c) – pozn. soudu) striktně stanovuje povinnost žadateli o udělení řidičského oprávnění uvést do žádosti o řidičské oprávnění údaj o rodném čísle bez toho, aby toto ustanovení odkazovalo na prováděcí právní předpis či jakoukoliv jinou právní normu. Ustanovení § 105 odst. 5 zákona o silničním provozu přitom, pokud jde o zapisování údajů v řidičském průkazu, tedy i rodného čísla na prováděcí předpis odkazuje. Ustanovení § 92 odst. 3 písm. c) zákona o silničním provozu je podle jeho názoru protiústavní, tedy v rozporu s Ústavou a Listinou základních práv a svobod. Jedná se o principiální legislativní nedopatření, které *ex post* odstranilo až ustanovení § 1 odst. 4 bod 4d vyhlášky o řidičských průkazech. Požadavek na uvedení rodného čísla diskriminuje neurčitou množinu občanů, zpravidla cizinců, kterým nebylo rodné číslo přiděleno buď Českou správou sociálního zabezpečení, Českým statistickým úřadem či Ministerstvem vnitra. Žalobce cítí, že mu byla postupem městského úřadu způsobena újma a došlo k porušení jeho práv zaručených v čl. 24, 26 a 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Přerušení (správně zastavení – pozn. soudu) správního řízení o vydání řidičského oprávnění je diskriminační a nezákonné. Z tohoto důvodu navrhl žalobce, aby soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a přiznal mu náhradu nákladů řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Uvedl, že v dané věci bylo správními orgány striktně postupováno v souladu s ustanovením § 92 odst. 3 písm. c) zákona o silničním provozu, kde je stanovena povinnost žadatele o udělení řidičského oprávnění uvést do žádosti o řidičské oprávnění údaj o rodném čísle. Tento postup byl v souladu i s dosavadní praxí správních orgánů. V souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu bylo řízení o žádosti o udělení řidičského oprávnění zastaveno, neboť žalobce neodstranil podstatné vady žádosti, které brání v pokračování řízení, ačkoliv k tomu byl vyzván. Závěrem poznamenal, že vyhláška nemůže nikdy být k zákonu *lex specialis*.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobce a žalovaný se po řádném poučení, že mohou vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s.. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Mezi stranami je sporné, zda je žalobce povinen uvést do své žádosti o udělení řidičského oprávnění rodné číslo a v případě, že jej neuvede (protože je nemá přiděleno), zda

oprávněně následuje zastavení řízení o jeho žádosti či zda je možno i přes tento nedostatek v řízení pokračovat.

Podle § 92 odst. 3 písm. c) zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31.12.2011 v žádosti o řidičské oprávnění musí být uvedeno datum a místo narození a rodné číslo žadatele o řidičské oprávnění.

Podle § 1 odst. 4 bod 4d vyhlášky o řidičských průkazech je na přední straně řidičského průkazu podle odstavce 1 této vyhlášky pod číselnými kódy uvedeno mimo jiné rodné číslo držitele řidičského průkazu, pokud bylo přiděleno.

Podle čl. 79 odst. 3 Ústavy mohou ministerstva, jiné správní úřady a orgány územní samosprávy na základě a v mezích zákona vydávat právní předpisy, jsou-li k tomu zákonem zmocněny.

Ustanovením § 137 odst. 2 zákona o silničním provozu bylo Ministerstvo dopravy zmocněno k vydání vyhlášky o řidičských průkazech.

Vyhláška o řidičských průkazech, které se žalobce dovolává, je právním předpisem vydaným na základě a v mezích zákona o silničním provozu dle čl. 79 odst. 3 Ústavy. S ohledem na skutečnost, že vyhláška je podzákonným právním předpisem, jehož obsah musí být v souladu se zákonem, nelze přisvědčit už v obecné rovině argumentu žalobce, že by vyhláška o řidičských průkazech měnila či jinak přímo či nepřímo novelizovala zákon o silničním provozu. Nelze tedy na ni nahlížet jako na lex specialis k zákonu o silničním provozu.

Navíc je nutno rozlišovat mezi udělením řidičského oprávnění, o které žádal žalobce a řidičským průkazem. Na rozdíl od řidičského oprávnění je řidičský průkaz toliko úřední listinou – osvědčením, kterým se prokazuje existence řidičského oprávnění a jeho rozsah. (viz rozsudek NSS ze dne 16.6.2010, 2 As 41/2009, www.nssoud.cz). Uvedená vyhláška o řidičských průkazech se tak vztahuje i k jinému předmětu, než o kterém bylo rozhodováno v řízení předcházejícímu napadenému rozhodnutí, neboť předmětem soudem přezkoumávaného řízení bylo udělení řidičského oprávnění a nikoliv vystavení řidičského průkazu, který je pouze osvědčením řidičského oprávnění.

Nesplněním všech formálních požadavků stanovených v žádosti podle zákona o silničním provozu se správní soudy již zabývaly. Předmětem rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28.5.2009, sp. zn. 4 As 67/2008 (www.nssoud.cz) bylo zastavení řízení o žádosti o vydání řidičského průkazu, jejíž náležitostí je podle § 109 odst. 8 písm. a) zákona o silničním provozu předložení platného dokladu totožnosti žadatele. Nejvyšší správní soud se ztotožnil s názorem krajského soudu, že podmínka předložení platného dokladu totožnosti je obligatorní a pro úspěšnost žádosti o vydání řidičského průkazu je vyloučeno nahradit tuto podmínku jiným způsobem ověření žadatelovy totožnosti. Tento právní názor byl potvrzen i usnesením Ústavního soudu ze dne 2.12.2009, sp. zn. I. ÚS 2149/2009 (www.usoud.cz).

V tomto směru lze na stávající judikaturu navázat a konstatovat, že jedna z náležitostí žádosti o řidičské oprávnění, a to uvedení rodného čísla žadatele, je náležitostí obligatorní a zákon o silničním provozu svým striktním zněním neumožňoval (viz níže) výjimky pro osoby, kterým nebylo rodné číslo přiděleno. Nic na tom nemůže změnit ani odlišné znění vyhlášky o řidičských průkazech. Žalobce byl povinen v žádosti rodné číslo uvést.

Ze žádného z článků Listiny základních práv a svobod uvedených žalobcem nevyplývá ústavně zaručené právo cizince na udělení řidičského oprávnění. Na druhou stranu je nutno konstatovat, že i cizinci mohli a mohou v České republice získat řidičské oprávnění, stejně jako jim může být přiděleno rodné číslo.

Podle § 16 písmen c), d), e) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel (dále jen „zákon o evidenci“), rodné číslo přidělí výdejové místo cizinci s povolením k pobytu na území České republiky, cizinci, kterému byla na území České republiky udělena mezinárodní ochrana formou azylu nebo doplňkové ochrany, cizinci, který o přidělení rodného čísla požádal pro splnění podmínek podle zvláštních právních předpisů, popřípadě fyzické osobě, pro kterou o přidělení rodného čísla požádala Česká správa sociálního zabezpečení nebo okresní správa sociálního zabezpečení podle zvláštního právního předpisu. Výdejovým místem je podle § 14 odst. 1 písm. c) zákona o evidenci, v případě cizinců s trvalým pobytem Policie České republiky. Na základě uvedené právní úpravy pak rozhodně nelze říci, že by byl žalobce jako cizinec diskriminován v tom smyslu, že by mu bylo znemožněno získat rodné číslo a tím i přístup k řidičskému oprávnění.

Závěrem je však nutno konstatovat, že v souvislosti s transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech, došlo k přijetí zákona č. 297/2011 Sb., který novelizoval kromě jiného i ustanovení § 92 odst. 3 písm. c) zákona o silničním provozu. Toto ustanovení od 1.1.2012 zní: V žádosti o řidičské oprávnění musí být uvedeno datum a místo narození a rodné číslo žadatele o řidičské oprávnění, pokud mu bylo přiděleno. Ačkoliv shora uvedená směrnice byla přijata již v roce 2006, na případ žalobce nedopadá, neboť členské státy byly povinny transponovat tuto směrnici do 19.1.2011 a používat na základě této směrnice vydané předpisy až od 19.1.2013. Z uvedeného tedy vyplývá, že pokud žalobce podá novou žádost o řidičské oprávnění, již po něm nebude uvedení rodného čísla v žádosti požadováno, pokud mu nebylo přiděleno.

V daném případě však soud podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a tak nemůže změnu právní úpravy nijak ve svém rozhodnutí reflektovat. Naopak konstatuje, že správní orgány postupovaly v době přijímání svých rozhodnutí v souladu se zákonem o silničním provozu a správním řádem.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší

následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 20. února 2012

JUDr. Markéta L e h k á, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová